

AKTUELT

ANDRE MENER

Røttene til den syriske krisen

Historie. «Konflikten i Syria beskrives ofte som den største humanitære katastrofen i det 21. århundre. Halvparten av Syrias befolkning på 24 millioner mennesker har blitt fordrevet enten internt eller eksternt. Et visst antall flyktninger søker sikkerhet i Europa. Dette inkluderer både kristne og muslimer. Mange av dem er velutdannede og fagpersoner med overførbare ferdigheter, og med kunnskap innen engelsk og fransk. Men det er også titusenvís av fattige mennesker fra landet, som vil få det vanskeligere med å tilpasse seg et nytt samfunn. Deres ferd til Europa viser at de også ønsker seg livet europeerne lever: et liv i frihet, demokrati og en sjanse til å klare seg økonomisk i et miljø som ikke er kvalt av korrupsjon.

Uansett – ved å rette oppmerksomhet mot omfanget av denne tragedien, risikerer kommentatorer å stripe den for kontekst. Dette er en av de seneste – kanskje også den største – av flere flyktningkriser etter den britisk og franskstyrte vilkårlige delingen av de arabistalkede provinsene til Det osmaniske riket etter første verdenskrig. Delingen førte med seg urettferdigheter tett sammenvevd med ustabilitet, noe som har spilt sin rolle i fremveksten av den syriske krisen. Fra Syria forfalt til kaos i 2011, hadde landet – i likhet med Jordan og Libanon – blitt tvunget til å imotekomme suksessive bølger av mennesker på flukt fra sine hjemland.»

Teksten er hentet fra en artikkel i avisen Al Jazeera, og er skrevet av John McGluh.

Teksnen er hentet fra en artikkel i avisen Al Jazeera, og er skrevet av John McGluh.

Teksnen er hentet fra en artikkel i avisen Al Jazeera, og er skrevet av John McGluh.

Teksnen er hentet fra en artikkel i avisen Al Jazeera, og er skrevet av John McGluh.

Teksnen er hentet fra en artikkel i avisen Al Jazeera, og er skrevet av John McGluh.

Teksnen er hentet fra en artikkel i avisen Al Jazeera, og er skrevet av John McGluh.

Søppelprotester – en forsøket arabisk var?

Libanon. «De vakre gjennomfartsårene i Libanons hovedstad Beirut har den siste tiden fått et stadig voksende fjell av ukontrollert søppel. Mens søppel vokser, rakner iltusjonene om landets politiske system. Libanon har vært uten president siden midten av 2014.

Bevægelsen «Du stinker» vokste frem på grunn av søppelstanken, men ble snart rettet mot landets alderde politikere, som alle hevder å representere landets 19 religiøse sektor. Med det libanesiske flagget rundt skuldrene skrek demonstrantere etter en oppløsning av landets føderale politiske system. «Vår fedre stente på dere. Vi er her for å få dere vek», ropte de.

«Du stinker»-kampanjen har fått som formål å avsløre korrupte politikere som driver skitten politikk. Kampanjen får støtte fra rivaliserende politiske grupperinger i Libanon – Hizbollah og Frontalbevegelsen – hvorav den første er domiert av sjiamuslimer og den andre av sunnimuslimer. Men denne politiske delingen basert på sekteriske forskjeller er akkurat det «Du stinker»-kampanjen tar sikte på å ende. Å ende sekterisme er den neste store tendens i libanesiske politikk. En viss resignasjon er å spore etter den fryktelige situasjonen i Syria, og holder libanenserne på gjerdet. Tross alt var Libanon en del av Syria frem til tidens kolonialistisk scoret seg et land med kristen majoritet i Levanten. En gang i tiden besto halvparten av den libanesiske befolkningen av kristne. I dag utgjør kristne litt over en tredjedel av den libanesiske befolkningen. Demografi teller.

Utdraget er hentet fra en kronikk som ble publisert i den egyptiske avisen Al Ahram den 5. oktober. Kronikken er skrevet av Gamal Nkrumah.

Flyktningkriser utviklene for Europa

Flyktninger. «Europa har aldri hatt det så ille, er det mange som ser. Selvfolget er ting ille. Flyktningkrisen har fort til et spektakulært show av kaos og uenighet. Hjelpeloshet ser ut til å være den eneste måten europeiske stater virkelig gider. Ledere har klaget om kvoter, kulturell identitet (i den betydning at kristne flyktninger er mer velkomne enn musliske) og til og med moralsk imperialisme (for å siere Ungarske Viktor Orban sin beskrivelse av Angela Merkel sin flytningpolitikk). Politikerne har vært raske med å trekke foreldre av populistisentalitet hjemme enda de har vært til å søke humane, kollektive løsninger. Flykt og nasjonalistreflekser er på full fart tilbake.»

Utdraget er hentet fra en kronikk som sto på trykk i avisen The Guardian den 25. september. Kronikken er skrevet av Natalie Nougayrède.

carima@nytid.no

Nakba uten slutt?

ISRAEL–PALESTINA-KONFLIKTEN

Det internasjonale samfunnet må ta ansvar og komme på banen for å løse konflikten i Israel og Palestina. «Spesielt Europa og USA, som bidro til en videreføring av Holocaust gjennom al-Nakba,» mener Eleonore og Eitan Bronstein.

AV MARIUS VON DER FEHR

Gjennom Plan Dalet i 1948 gjennomførte Haganah, som senere skulle bli den israelske hæren, en storstilt etnisk rensning av Palestina sammen med de andre jødiske militsene. Over 700 000 palestinere, altså halvparten av den palestinske befolkningen, ble drevet på flukt eller til militsens hadde utført flere skrekkingtende massakre på sivilbefolkningen og lagt over 500 klanbyer i grus. Disse hendelsene, krigen mot Levanten, er den største store tendens i libanesiske politikk. En viss resignasjon er å spore etter den fryktelige situasjonen i Syria, og holder libanenserne på gjerdet. Tross alt var Libanon en del av Syria frem til tidens kolonialistisk scoret seg et land med kristen majoritet i Levanten. En gang i tiden besto halvparten av den libanesiske befolkningen av kristne. I dag utgjør kristne litt over en tredjedel av den libanesiske befolkningen. Demografi teller.

Utdraget er hentet fra en kronikk som ble publisert i den egyptiske avisen Al Ahram den 5. oktober. Kronikken er skrevet av Gamal Nkrumah.

carima@nytid.no

Nakba-kartet på hebraisk. Foto: de-colonizer.org

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no

carima@nytid.no